

nebyla datována. Tuto doložku vykonatelnosti připojuje na platební výměr podle § 175, odst. 1 cit. zák. okresní nemocenská pojišťovna a nezaplacené pojistné vymáhá se podle takového výměru exekucí soudní. Žalobce popírá tedy ve skutečnosti vykonatelnost exekučního titulu; soudu však nenáleží přezkoumávati otázku vykonatelnosti, když byla vykonatelnost správním aktem potvrzena. Pokud tento správní akt není odstraněn v řízení správním, jest pro soudy závazný. Rozhodováním o tom, zda právem byl platební výměr opatřen doložkou vykonatelnosti, zasahoval by soud do oboru správního; soud není oprávněn rozhodovati o veřejnoprávním nároku, o jaký zde nepochybně běží, ani o jeho zániku, i kdyby se tento dovozoval z promlčení vykonatelnosti. To náleží příslušnému správnímu úřadu, a to podle obecné zásady, jíž odpovídá také ustanovení § 35, odst. 2 ex. ř. Že odvolací soud své rozhodnutí neučinil v neveřejném předběžném sezení, nýbrž teprve po ústním jednání, není ani zmatečností, ani vadou řízení ve smyslu § 503 č. 2 c. ř. s., ježto tato okolnost nebyla způsobila zamezení úplné vysvětlení a důkladné posouzení rozepře. Pokud jde o žalobní nárok opřený o to, že se žalovaná vzdala práva vedení exekuce až do rozhodnutí zemského úřadu v B. o podaném odvolání proti výměru okresního úřadu v B., jest rekurs žalobcův odůvodněn. Zde již nejde ani o jsoucnost nároku, opírajícího se o platební výměr žalované, ani o správnost doložky vykonatelnosti na platebním výměru, nýbrž o to, že prý se žalovaná strana zřekla toho, aby zahájena byla exekuce ve lhůtě zatím ještě neprošlé. Touto námitkou uplatňuje žalobce důvod podle § 36 čís. 3 ex. ř. K rozhodování o takové žalobě jsou však povolány soudy (srov. rozh. č. 9056 Sb. n. s.) a neprávem proto odvolací soud v tomto směru žalobu odmítl. Ježto se pak odvolací soud oprávněností žalobního nároku dle § 36 čís. 3 ex. ř. věcně vůbec nezabýval, bylo jeho usnesení v této části zrušiti a bylo mu věc vrátiti dle § 510, odst. 1 c. ř. s.

Čís. 17389.

Kdo nedbaje zájmů výrobcových osvojí si prostě novou technickou úpravu zboží výrobcem zavedenou a zboží v této nové technické úpravě napodobuje a uvede na trh jako pro něho patentované, avšak v horší jakosti a za značně nižší ceny, jedná proti dobrým mravům soutěže, aniž sejde na tom, že napodobené zboží opatřil svojí značkou. Otázka klamavosti nebo zaměnitelnosti napodobeného zboží jest s hlediska předpisu § 1 zák. proti nek. soutěži nerozhodnou.

(Rozh. ze dne 20. září 1939, Rv I 3198/38.)

Žalobce přednesl, že uvedl na trh kleště zn. Fenix, jež přihlásil k patentní ochraně s prioritou od března r. 1936. Dále vyrábí a prodává sponky pro sešívání spisů za pomoci těchto kleští a sponky tyto jsou

pro něho patentovány a chráněny čsl. patentem č. 47.126 a vyznačují se tím, že spojení sponek je provedeno pouze na podélných krajích svorkového pásu. Jak kleště, tak tyto sponky žalovaní v horší kvalitě padělali a přesně napodobili, prodávající je (prvý žalovaný) za nižší cenu, než za jakou byly prodávány výrobky žalobcovy. Kleště byly dávány do oběhu pod zn. Pragotyp a opatřeny značkou Patentet, což je podle tvrzení žalobce způsobilé oklamati veřejnost v tom smyslu, že kleště jsou patentovány, nehledíc ani k tomu, že žalovaný Josef K. skutečně sděloval velkým odběratelům, že jím vyráběné kleště požívají patentní ochrany, že bude žalobce soudně stíhati a že na něho podal žalobu pro poškození obchodu a nekalou soutěž. Domáhá se proto žalobce výroku, že jsou žalovaní jednak povinni zdržeti se označování jimi vyráběných kleští k sešívání plochých předmětů, zejména spisů, slovem »Patentet« a dále že jsou povinni zdržeti se výroby a prodeje sešívacích kleští stejného vzezření a zařízení jako sešívací kleště značky »Fenix«, jakož i sešívacích sponek v žalobě blíže popsáných a zdržeti se tvrzení, že kleště jimi vyráběné jsou pro ně patentem chráněny. **P r v ý s o u d** vyhověl žalobě jen, pokud se domáhá výroku, že žalovaní jsou povinni zdržeti se označování sešívacích kleští slovem »Patentet«, jinak žalobě nevyhověl. **Z d ů v o d ů** prvního soudu, pokud žalobě vyhověl: Označování kleští slovem »Patentet« zakládá skutkovou podstatu § 2 zák. proti nekalé soutěži, neboť žalovaní tímto veřejně činí a rozšiřují o zboží jimi vyráběném údaje, které jsou způsobilé oklamati a zjednati tím jejich podniku na úkor jiných soutěžitelů přednost při soutěži. Údaj »Patentet« může vzbuditi klamnou představu u zákaznictva, že zboží jest patentováno v tuzemsku, zvláště, není-li doloženo, pod jakým číslem jest patentováno. **O d v o l a c í s o u d** vyhověl žalobě v celém rozsahu. **D ů v o d y:** Odvolací soud nemůže souhlasiti s právním názorem prvního soudu, že žalobní prosba, pokud jí první soud nevyhověl, je neurčitá a neexekvovatelná. Jde o nekalou soutěž paděláním, tedy o nekalou soutěž podle § 1 přísl. zákona páchanou tím, že se využívá výsledků cizí práce a myšlenky napodobováním soutěžitelova zboží. Kdyby měl býti správným názor prvního soudu, že se lze domáhati jen ochrany pro zevní vzhled zboží a že žalobní petit obsahující odborný, přesný popis výrobku, jest nejasný a nezpůsobilý k povolení exekuce, nemohl by se dovolávati ochrany zákona proti nekalé soutěži žádný soutěžitel, který se domohl zvláštní soutěžitelské posice výrobou a prodejem komplikovanějšího, laikovi nesnadno porozumitelného a popsitelného stroje. Pro povolení exekuce se vyžaduje podle § 7 ex. ř. pouze určitosti v tom smyslu, aby z něho byly patrný osoba oprávněného, osoba povinného a předmět, způsob, objem i čas plnění (opomenutí), nikoliv však, aby toto plnění neb opomenutí bylo jen jednoduchého, každému a na první pohled pochopitelného rázu. Podle § 3 ex. ř. je totiž při povolení exekuce soudce vázán příslušným tvrzením vymáhajícího věřitele, že nebylo plněno, aniž by o tom mohl konati nějaké šetření, a při exekuci smí podle § 358 ex. ř. vyslechnouti jen povinnou stranu a pak i zde

jí musí přenechati, aby odporem podle §§ 35, 36 a 39 ex. ř. tvrdila a případně ve sporu prokázala, že exekvovaný nárok tu není. V souzeném případě žádá žalobce, aby bylo uloženo žalovaným zdržeti se výroby a prodeje jimi vyráběných padělků, t. j. výroby a prodeje kleští a sponek dopodrobna popsanych a nelze seznati, v čem vidí prvý soud nedostatek určitosti žalobního petitu. Odvolací soud nemůže také souhlasiti s názorem prvního soudu, že žalobce se má v daném případě chrániti žalobou podle patentního zákona a nikoli podle zákona proti nekalé soutěži. Vždyť možnost patentní ochrany nikterak nevylučuje ochranu soutěžitelskou, a může-li žalobce prokázati, že žalovaní skutečně jeho kleště a sponky padělají a tím ho soutěžitelsky proti dobrým mravům soutěže poškozují, nelze mu odpírati ochrany touto žalobou vyžadované. Zjištěno bylo, že žalobce po delších nákladných pokusech vyrobil a na trh přivedl zdokonalené sešivací kleště pod označením »Fenix« a zvláštní sešivací sponky, že pro oboje dosáhl, ať už definitivní neb aspoň prozatímní patentové ochrany, že žalovaní vyrábějí podobné kleště a sponky a že je nabízejí ke koupi pod označením »Jova« a »Pragotyp«, a to za lacinější ceny a v horší kvalitě. Tyto kleště a sponky jsou věrnou kopií výrobků žalobcových, tedy jejich napodobeninou. Poněvadž nemůže býti pochybnosti o tom, že toto jednání se přiči dobrým mravům soutěže a, že je jím žalující strana hmotně i ideálně (na své pověsti) poškozována, je dána skutková podstata nekalé soutěže podle § 1 zák. proti nek. soutěži. Žalovaní také tvrdili o kleštích jimi prodávanych, že jsou pro ně chráněny patentem, a proto bylo též v tomto směru žalobě vyhověno, poněvadž žalovaní si svým tvrzením osobovali nepřislušející jim ochranu patentovou a tím na úkor žalobcův i lepší posici soutěžitelskou.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalobce domáhá se ochrany jako soutěžitel podle zákona proti nekalé soutěži; v žalobě i během řízení náležitě dolíčil, v čem spatřuje jednání žalovaných, které předpisům uvedeného zákona odporuje. Odvolací soud právem posoudil zjištěný skutkový děj s hlediska tohoto zákona a jmenovitě s hlediska jeho § 1. Na věci nic nemění, zda jde snad také o porušení předpisů zákona patentového, jehož předmětem jest ochrana vynálezů, a zda by se právě také žalobce mohl dovolávati předpisů tohoto zákona. Nelze mu zajisté odpírati zákonný nárok na ochranu jeho zájmů soutěžitelských, jestliže byly porušeny předpisy zákona proti nekalé soutěži, jehož předmětem je právě ochrana soutěžitelů proti porušování dobrých mravů soutěže jako základu pořádku v soutěži a nezbytného předpokladu hospodářského podnikání. Jde tu tedy o to, jak posouditi zásah žalovaných do soutěžních podmínek žalobcových s hlediska tohoto zákonného předpisu, aniž sejde právě na tom, že se zásah ten týkal vynálezu nebo nové myšlenky, které žalobce jako soutěžitel měl hospodářsky zužítkovati ve svém podniku, nezáleží

ovšem ani na povaze onoho vynálezu nebo oné nové myšlenky ani na tom, zda je k žádoucí individualisaci žalobního petitu a jemu odpovídajícího soudního výroku potřebí popisu jednoduššího či podrobnějšího a odborného. Dovolatelé nedotýkají se již v dovolání zásadní otázky tvořící předpoklad ochrany podle § 1 zákona proti nekalé soutěži, zda totiž jde vůbec o jednání, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže; za to však v celém provedení svého dovolání kladou důraz na to, že prý zde není druhého podstatného předpokladu skutkové podstaty zmíněného místa zákona, a snaží se dovodit, že prý jejich jednání není vůbec způsobilé poškodit žalobce. Mají to za vyloučeno proto, že prý podle samého znalce jsou jejich výrobky jasně rozeznatelné od výrobků žalobcových nebo od jeho zboží, ježto žalovaní své kleště označili jasným nadpisem »Pragotyp«. Považují to za dostačující pro široký styk zákaznický a za dostačující k vyloučení závadnosti pozastaveného jednání s hlediska zákona proti nekalé soutěži. Tu však si dovolatelé buď neuvědomují nebo nedbají toho, v čem vlastně spočívá závadnost jejich jednání, dále toho, že jde o závadnost podle § 1 a nikoli snad také s hlediska § 2 nebo § 11, odst. 3 zmíněného zákona. Otázka klamavosti nebo zaměnitelnosti nepadá zde vůbec na váhu a také otázka zevního vybavení kleští jako zboží a napodobení onoho vybavení je jenom podružného významu. Odvolací soud hledě ke zjištěnému skutkovému stavu věci docela správně seznal, že za daných okolností nelze srovnati s požadavkem dobrých mravů soutěže, jestliže si žalovaní nedbajíce v nejmenším zájmu zúčastněných osob, k nimž zajisté náležel také žalobce, osvojí prostě novoty, jež ony zavedly, a to dříve ještě, nežli z nich mohly těžit alespoň v míře, jak je to ve slušné soutěži obvyklé. Žalovaní zneužili tu na úkor jiných soutěžitelů poznatků, k nimž došli, když zboží bylo k zavedení v tuzemsku vystaveno, vědouce, že jde o novu úpravu technickou; při tom postihli soutěžitele tím, že ono zboží hrubě napodobili, že je vyrobili, případně pak uvedli na trh v provedení horší jakosti a za značně nižší ceny. Takové jednání neschválí soutěžitel dbalý dobrých mravů v soutěži a vystříhá se ho již také ve vlastním zájmu soutěžitelském. Nelze zajisté uznati, že by pořádek soutěžní, jako základ kalkulace každé tvořivé práce a podnikavé činnosti, nebyl porušen, ba zničen, kdyby se takové bezohledné způsoby kořistění z cizí práce a maření oprávněných nadějí a možností praktického zužitkování tvořivé činnosti měly rozšířiti a snad státi pravidlem. Jednání žalovaných již svou povahou a samo o sobě odporuje požadavkům dobrých mravů v soutěži a nesejde na tom, zda k němu přistupuje ještě také klamavost nebo zaměnitelnost napodobeného zboží. Pozastavené jednání, s hlediska dobrých mravů soutěže neslušné, nepozbývá nic ze své závadnosti tím, že žalovaní napodobené zboží opatřili svou značkou, protože zde podle poměrů případu slušnost kázala, aby se žalovaní napodobení zboží jak co do technického provedení tak také co do jeho zevnějšího upravení vůbec zdrželi. Žalovaní však nadto ještě ony patřičky označovali, jakoby byly pro ně patentované, a osobovali si nárok

na ochranu podle patentového práva. Ono jednání neztratilo ani na škodlivosti pro žalobce tím, že ony padělky byly opatřeny značkou žalovaných, protože jeho majetkový a soutěžitelský zájem byl ohrožen již tím, že žalovaní připravili napodobeniny pro obchod a že je pak skutečně také do obchodu uvedli, třeba se svým označením. Tam, kde se význam a účinky napodobování posuzují podle zákona proti nekalé soutěži, jde jen nepřímo o ochranu nových myšlenek, vynálezů nebo jiných výsledků tvořivé práce duševní. Podle zákona proti nekalé soutěži má se totiž dostati právní ochrany novotám proti napodobeninám a padělkům, jenom pokud toho vyžadují dobré mravy soutěže. Tyto jsou zde zdrojem i mezi jejich právní ochrany. Ani u zákona proti nekalé soutěži nejde o ochranu absolutní a časově neomezenou, ani tu nemá se brániti tomu, aby nová myšlenka a nový počin připadly nakonec k dobru veřejnosti a tedy také jiným soutěžitelům. Pro obor zákona proti nekalé soutěži jde právě o to zachovati pořádek v soutěži proti zásahům, jež se přiči dobrým mravům soutěže. Tento požadavek je pak jediným kritériem tam, kde se soutěžitel podle tohoto zákona domáhá ochrany svých soutěžitelských zájmů proti takovým napodobeninám a padělkům, jimiž se na jeho úkor zneužívá výsledků jeho tvořivé a vynálezavé činnosti. Proti takovým zásahům má ho chrániti požadavek dobrých mravů v soutěži a příkaz dbáti těchto mravů, vyplývající pro každého z tohoto zákonného předpisu. Při každém napodobování nebo padětku dlužno pak v každém jednotlivém případě podle jeho zvláštního skutkového podkladu posouditi, zda je zásah, jevíci se v napodobení a padělcích, pro tento konkrétní poměr v rozporu s dobrými mravy soutěže, nechť by šlo o technické provedení nebo jenom zevní úpravu výrobku jako zboží, či zda zásahem v konkrétním případě nebylo vybočeno z mezí stanovených požadavkem dobrých mravů v soutěži. Ani tu se nedá stanoviti nějaká směrnice, která by dostačovala k jednotnému řešení jakýchkoliv případů, každý případ musí býti posouzen samostatně podle svých skutkových předpokladů. Také při takovém posouzení nelze však v tomto případě co do slušnosti a přípustnosti pozastaveného jednání rozhodnouti jinak, nežli jak učinil odvolací soud.

Čís. 17390.

K výkladu § 1 zák. proti nekalé soutěži.

Pokud využití a převzetí cizích myšlenek se nepříčí zvláštním zákonem o ochraně duševního vlastnictví, není zásadně zakázáno ani s hlediska předpisů zákona proti nekalé soutěži.

Řečený zákon sleduje v první řadě tutéž zásadu, která jest vedoucí v oboru ochrany živnostenského nehmotného vlastnictví, totiž ochrany veřejných zájmů a poskytuje v § 1 ochranu novým myšlenkám, vynálezům nebo jiným výsledkům duševní práce jen nepřímo, totiž jen, pokud toho vyžadují dobré mravy soutěže. Tyto určují také časovou mez, do které se lze dovolávati ochrany podle řečeného zákonného předpisu.